

stærk markedsposition i henhold til EU-rammebestemmelserne for elektroniske kommunikationsnet og tjenester i en beslutning, hvorved denne myndighed pålægger en operatør af elektroniske kommunikationstjenester visse regulerende forpligtelser, uanset at retningslinjerne ikke har været offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende på den pågældende medlemsstats sprog, selv om dette sprog er et af Den Europæiske Unions officielle sprog.

(<sup>1</sup>) EUT C 24 af 30.1.2010.

### Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 12. maj 2011 — Europa-Kommissionen mod Republikken Østrig

(Sag C-441/09) (<sup>1</sup>)

(Traktatbrud — merværdiafgift — direktiv 2006/112/EF — anvendelse af en nedsat sats — levende dyr, der normalt er bestemt til anvendelse ved tilberedning af levnedsmidler eller foder — levering, indførsel og erhvervelse af visse levende dyr, navnlig heste)

(2011/C 204/14)

Processprog: tysk

#### Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved D. Triantafyllou og B.-R. Killmann, som befuldmægtigede)

Sagsøgte: Republikken Østrig (ved C. Pesendorfer, som befuldmægtiget)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Den Franske Republik (ved G. de Bergues og B. Beaupère-Manokha, som befuldmægtigede), Kongeriget Nederlandene (ved C.M. Wissels og M. Noort, som befuldmægtigede)

#### Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 96 og 98 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1), sammenholdt med direktivets bilag III — nedsat sats — levering, indførsel og erhvervelse af visse levende dyr (navnlig heste), der ikke er bestemt til anvendelse ved tilberedning eller fremstilling af levnedsmidler eller foder.

#### Konklusion

- 1) Republikken Østrig har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 96 og 98 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, sammenholdt med direktivets bilag III, idet den anvender en nedsat merværdiafgiftssats ved enhver levering, indførsel og erhvervelse af heste inden for Fællesskabet.
- 2) Republikken Østrig betaler sagens omkostninger.
- 3) Republikken Østrig og Republikken Frankrig bærer deres egne omkostninger.

(<sup>1</sup>) EUT C 24 af 30.1.2010.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 19. maj 2011 — Tonina Enza Iaia, Andrea Moggio og Ugo Vassalle mod Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca, Ministero dell'Economia e delle Finanze og Università degli studi di Pisa (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte di Appello di Firenze — Italien)

(Sag C-452/09) (<sup>1</sup>)

(Direktiv 82/76/EØF — etableringsfrihed og fri udveksling af tjenesteydelser — læger — uddannelse til speciallæge — vederlag under uddannelsesperioden — femårig forældelsesfrist for krav på betaling af periodiske vederlag)

(2011/C 204/15)

Processprog: italiensk

#### Den forelæggende ret

Corte di Appello di Firenze

#### Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Tonina Enza Iaia, Andrea Moggio og Ugo Vassalle  
Tonina

Sagsøgte: Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca, Ministero dell'Economia e delle Finanze og Università degli studi di Pisa

#### Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Corte di Appello di Firenze — fortolkning af Rådets direktiv 82/76/EØF af 26. januar 1982 om ændring af direktiv 75/362/EØF om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser, som skal lette den faktiske udøvelse af retten til etablering og fri udveksling af tjenesteydelser, og om ændring af direktiv 75/363/EØF om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om virksomhed som læge (EFT L 43, s. 21) — uddannelse af speciallæger — ret til et passende vederlag under uddannelsesperioden — direkte virkning ved en manglende gennemførelse af direktivet — statens mulighed for med hensyn til den periode, som ligger forud for den første lov til gennemførelse af direktivet, at påberåbe sig, at den femårige eller tiårige forældelse finder anvendelse på rettighederne i henhold til direktivet

#### Konklusion

EU-retten skal fortolkes således, at den ikke afskærer en medlemsstat for at påberåbe sig udløbet af en rimelig søgsmålsfrist i relation til sag, der er anlagt af en borger med henblik på at sikre rettighederne i henhold til et direktiv, selv om medlemsstaten ikke har gennemført dette korrekt, forudsat at den ikke ved sin adfærd er skyld i, at sagen er anlagt for sent. Domstolens fastslåelse af, at EU-retten er blevet tilsidesat, er uden betydning for begyndelsestidspunktet for forældelsesfristen, når tilsidesættelsen er ganske utvivlsom.

(<sup>1</sup>) EUT C 24. af 30.1.2010.